

Pod plynárnou

Petr Hapka

Ve zdejší čtvrti pod plynárnou
očekávání rychle stárnou.
A tomu, kdo nic nečeká
je líp se vyhnout zdaleka.
já se však, věř mi, nevyhýbám.
K mým omylům a věčným chybám
patří to, že mě nebolí
hledat tě, ať jsi kdekoli.
Zástupy žen jdou tam i zpátky
a přecházejí křižovatkou...
Která má, bože, která z nich
nějaké tahy ve tvářích?
Kdo pozná z vody kalných louží,
že ptáci ještě nebem krouží?
Kdo nevzdal se a zápolí?
Jsi to ty. Někde. Kdekoli.
Kdo nevzdal se a zápolí?
Jsi to ty. Někde. Kdekoli.

Pudr a rtěnka místních značek
a obnošený utíkáček,
návaly ranních tramvají.
Copak tě navždy utají?
Ve sklonu šíje nebo v hlase
snad něco náhle zablýská se
jak hvězda spadlá do polí.
A může to být kdykoli.
Dost často stojím na nároží.
Ani to nejběžnější zboží
nestojí asi o moc míň.
Až půjdeš kolem, jen se zmiň,
že ani tady, pod plynárnou,
očekávání nezestárnou.
Snad nám to osud dovolí.
I já jsem vlastně kdokoli.
Snad nám to osud dovolí.
I já jsem vlastně kdokoli.